

under alle Omstændigheder vilde være for Den, nu efter de Ulykker, der have rammet den, og efter Udelæggelsen eller Forstyrrelsen af mere end Halvdelen af samtlige Sufferværker, ikke blot har faaet en i høi Grad forøget Betydning, men i Virkeligheden kan siges at være blevet et Livs-spørgsmaal for Den, og det faa meget mere, som der paa alle Måntager staar en af Brandstiftelserne kun i ringe Grad beskadiget, om kort Tid til Høst moden Afgrøde, der i Rigdom skal, efter alle Beretninger, overgaa, hvad der i Mands Minde er set paa Den. Afgjørelsen af det i Die-blikket destonære stævende Spørgsmaal, om det ved tilstrækkelig og betimelig Hjælp skal lykkes at udbytte denne rige Afgrøde, eller om den af Mangel paa Midler dertil skal gaa tabt, vil blive et væsentligt, maaske i og for sig afgjørende Moment for Muligheden af, at Den kan rejse sig efter det Ulykkeslag, der har rammet den. Lykkeligvis er Fællestogeriets hele Anlæg næsten blevet uberørt af Udelæggelserne, idet, foruden en afbrændt Portnerbolig ved Stationen Peters Rest, kun Stationen Glynn har lidt Beskadigelse, forhaabentlig dog kun paa Træværk o. a. L., der lettere kan erstattes.

Uf disse Hensyn, og da Ministeriet nu har modtaget en Erklæring fra Gouvernementet af 15de

Oktober d. A., hvori den store Betydning, Sagen som anført har for Den under de nuværende Forhold, fremhæves med Tilføiende, at Uendringen af Anordningen af 16de Juni 1876 vil blive for-handlet med Kolonialraadet, saasnart Forholdene gjøre det muligt, samt da det (som det fremgaar af Bilag III. og ogsaa andetstedsfra bekræftes) er af største Vigtighed, at Høsten kan paabegyndes tidligt, om muligt allerede den 1ste Januar 1879, men Tiden af Hensyn til de Arbejder, der forinden maa udføres, allerede nu er i allerhøjeste Grad knap, har Finansministeriet ikke kunnet opfatte at søge den i nærværende Lovforslags § 1 omhand-lede Bemyndigelse til at yde Aktieselskabet et nær-mere begrændset forøget Laan af Statskassen under ganske de samme Betingelser, som ere foreskrevne i Loven af 25de Februar 1876.

ad § 2.

Ved Lov af 16de Juni 1876 blev Finansministeren bemyndiget til af Statens Midler at tilstaa St. Croix Kommune et midlertidigt Laan af indtil 600,000 Kroner, at forrente med 4 pCt. og tilbagebetale 1 Aar efter (at det er ydet. Dette Laan kom efterhaanden til Udgift for Statskassen til følgende Tidspunkter:

Ved Afskrivning til Dækning af den resterende Del af det i 1874—75 af Kongerigets Reserverfond tilstaaede Laan,
31te Oktbr. 1876 274,105 Kr. 47 D. altfaa med Rente pr. 31te Oktbr. 1877 10,964 Kr. 20 D. og, som inddraget:

ved Bøxler:	
22de Marts 1877	20,000 — " — — — — 22de Marts 1878 800 — " — —
23de Marts 1877	10,000 — " — — — — 23de Marts 1878 400 — " — —
23de Marts 1877	1,504 — " — — — — 23de Marts 1878 60 — 16 — —
13de April 1877	5,000 — " — — — — 13de April 1878 200 — " — —
13de April 1877	2,600 — " — — — — 13de April 1878 104 — " — —
9de Mai 1877	74,074 — 07 — — — — 9de Mai 1878 2,962 — 96 — —
22de Juni 1877	5,000 — " — — — — 22de Juni 1878 200 — " — —
9de Juli 1877	73,394 — 50 — — — — 9de Juli 1878 2,935 — 78 — —
13de Juli 1877	11,807 — 56 — — — — 13de Juli 1878 472 — 30 — —
13de Septb. 1877	60,377 — 36 — — — — 13de Septb. 1878 2,415 — 10 — —
28de Septb. 1877	62,137 — 04 — — — — 28de Septb. 1878 2,485 — 48 — —

600,000 Kr.

Endvidere er der den 31te Oktober 1878 betalt 10,963 Kr. 33 D. som Rente for endnu et Aar af det førstnævnte Bøx med Fradrag af et Afdrag pr. 24de September 1878 af 224 Kr. 37 D.

Medens de omhandlede Renter ere kontant eller ved Bøxler betalte Statskassen til Forfaldstiden (foruden det nævnte Afdrag af 224 Kr. 37 D., som remitteret for meget til Dækning af Renter), faa Kommunen paa Grund af den uheldige Høst i 1877 sig hidtil ude af Stand til at opfylde sin Forpligtelse til at tilbagebetale de forskjellige Dele af Laanet Naarsagen efter deres Modtagelse; men efter de særdeles gode Udsigter,

som indeværende Naars Høst frembød, troede man at turde gjøre Regning paa Forholdets Afvikling i en nær Fremtid, mulig endog i indeværende Finantsaar, i hvilket man i hvert Fald havde Grund til at vente en betydelig Tilbagebetaling. Ved Udarbejdelsen af Finantslovsforslaget for 1879—80 fandt man derfor ikke Anledning til at gaa ud fra, at nogen Del af Laanet vilde komme til at henstaa efter Udløbet